

OLIMPIADA DE LECTURĂ LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ - LAV
etapa județeană, 24 martie 2018
Secțiunea liceu – lector experimentat, nivelul 4 – clasele a XI-a și a XII-a

Înainte de a răspunde la cerințele formulate, citește cu atenție următoarele precizări:

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- În cazul subiectelor care presupun încadrarea într-o limită de rânduri, vei numerota fiecare rând pe care îl vei scrie.
- În cazul cerințelor în care limita maximă de rânduri este precizată, nu se vor lua în considerare rândurile excedentare.
- Timpul de lucru este de 3 ore.

Citește cu atenție fiecare text, apoi cerințele, și răspunde la fiecare dintre acestea.

SUBIECTUL I

30 de puncte

FARENHEIT 451

de Ray Bradbury

(fragment)

Ploaia începuse să se potolească, iar fata mergea pe mijlocul trotuarului cu capul în sus, ca să primească-n obraji stropii rari. Zâmbi când îl văzu pe Montag.

- Salut! Îi spuse el, apoi o întrebă: Ce mai pui la cale?
- Sunt tot nebună. Îmi place să merg prin ploaie, mă simt bine în ploaie.
- Nu cred că mi-ar plăcea, zise el.
- Poate că da, dac-ai încerca.
- N-am încercat niciodată.

Fata își linse buzele:

- Ploaia are și-un gust bun.
- Ce-i cu tine, guști din toate lucrurile pe care le-ntâlnești în drum? o întrebă el.
- Uneori gust de două ori din fiecare, îi răspunse ea, uitându-se la mâna în care ținea ceva.
- Ce-ai acolo?
- O pădădie, cred că-i ultima din anul ăsta. Nu m-așteptam să găsesc una așa târziu. Știi că se obișnuiește să te freci cu ea sub bărbie? Uite.

Și-și atinse bărbia cu floarea, râzând.

- De ce?
- Dacă se scutură, înseamnă că-s îndrăgostită. S-a scuturat?

Montag n-avea încotro. Trebuia să se uite.

- Ei?
- Bărbia ți-e galbenă.
- Strașnic. Ia să-ncercăm acum cu tine.
- La mine n-o să meargă.
- Uite, zise ea, și până să poată face el vreo mișcare, îi vârâse floarea sub bărbie.
- El se dădu înapoi, iar ea râse:

- Stai liniștit.

Se uită la bărbia lui, încruntându-se.

- Ei? o-ntrebă el.
- Ce rușine, spuse ea, nu ești îndrăgostit de nimeni!
- Ba da, sunt.
- Nu se vede.

- Sunt foarte, foarte îndrăgostit, zău, spuse el, încercând să lege aceste cuvinte de un anumit chip, dar nu-i venea în minte niciunul.

- A, nu te strâmba așa!
- E din pricina pădădiei ăsteia, spuse el. Ai folosit-o toată, de aia nu mai poate spune nimic despre mine.

- Sigur că da, asta trebuie să fie. O, văd că te-am tulburat, îmi pare foarte rău!

Și-l prinse ușor de cot.

- Nu, nu, rosti el repede. N-am nimic.
- Trebuie să plec, așa că te rog să-mi spui că mă ierți, nu vreau să fii supărat pe mine.
- Nu sunt supărat. Tulburat, însă, da.

- Acum trebuie să mă duc la psihiatru. E obligatoriu. Dar eu născocesc fel de fel de povești ca să-l duc de nas. Nu știu ce-o fi crezând despre mine. Zice că-s ca o ceapă, nu mai prididește să-mi dea la o parte foile.

- Înclin să cred că ai nevoie de psihiatru, spuse Montag.

- Vorbești serios?

Montag răspuse, oftând adânc:

- Nu, nu vorbesc serios.

- Psihiatrul vrea să știe pentru ce cutreier pădurile și mă uit la păsări și colecționez fluturi – am să-ți arăt colecția într-o bună zi.

- Mă bucur.

- Toți vor să știe cum îmi petrec vremea; câteodată le spun că stau și mă gândesc, dar nu le spun la ce anume. Îi las să-și frământă creierii. Iar alteori le spun că-mi place să-mi las capul pe spate, uite așa, lăsând să-mi picure ploaia în gură; să știi că are gust de vin. Ai gustat-o vreodată?

- Nu, eu...

- M-ai iertat, nu-i așa?

- Da, zise el, căzut pe gânduri. Da, te-am iertat, Dumnezeu știe de ce. Ești ciudată, supărător de ciudată, și totuși îmi vine ușor să te iert. Spui că ai șaptesprezece ani?

- Da, luna viitoare.

- Curios lucru! Nevastă-mea are treizeci de ani și totuși tu pari uneori mult mai în vârstă decât ea. [...]

O zi, două, trei, patru, cinci, șase, șapte. În fiecare dintre aceste zile, ieșind din casă, o văzu pe Clarisse, undeva în lumea înconjurătoare. O dată o văzu scuturând un nuc, altă dată o văzu șezând pe iarbă și croșetând un pulover albastru, iar de trei-patru ori găsi la poarta casei lui câte un buchețel de flori târzii, o mână de castane într-un săculeț sau un pumn de frunze lipite de-o hârtie albă prinsă cu piuneze.

În fiecare zi, Clarisse îl petrecea până la colț. Într-o zi a plouat, în alta a fost senin, în a treia vântul a bătut tare, pe urmă s-a potolit, iar următoarea zi a fost o zăpușeală ca în luna lui Cuptor, încât pe seară Clarisse avea obraji arși de soare.

- De ce am impresia că te cunosc de mulți ani? o întrebă el într-o zi, la gura stației de metrou.

- Pentru că te simpatizez și nu vreau nimic de la tine. Și pentru că ne cunoaștem unul pe celălalt, răspuse ea.

- Mă faci să mă simt foarte bătrân, ca un tată.

- Explică-mi de ce n-ai o fată ca mine, dacă-ți plac atâta copiii?!

- Nu știu.

- Glumești!

- Adică...

Se opri și scutură din cap.

- Ei, bine, nevastă-mea, ea... ea n-a vrut deloc să aibă copii.

- Îmi pare rău, rosti fata, încetând să mai zâmbească. Credeam că râzi de mine. Sunt o proastă.

- Nu, nu, protestă el. Întrebarea era la locul ei. De multă vreme nu s-a mai sinchisit cineva de mine îndeajuns cât să mă întrebe ceva. Da, e o întrebare foarte la locul ei.

- Hai să vorbim despre altceva. Ai mirosit vreodată o frunză veștedă? Nu-i așa că miroase a scorțișoară? Uite, miroase.

- Da, parc-ar fi scorțișoară.

Îl privi cu ochii ei negri și limpezi:

- Totdeauna pari uluit.

- E doar pentru că n-am avut timp...

- Te-ai uitat la panourile alea lungi, așa cum ți-am spus?

- Cred că da, răspuse el izbucnind în râs.

- Râsul tău sună mult mai frumos decât înainte.

- Zău?

- Mult mai firesc, mai nesilit.

Montag se simțea bine, în largul lui.

- De ce nu te duci la școală? În fiecare zi te văd plimbându-te pe acolo.

- A, nu-mi duce nimeni lipsa. Sunt nesociabilă, spun ei. Nu leg prietenii. Curios. De fapt, sunt foarte sociabilă. Totul e ce înțelegi prin sociabilitate, nu-i așa? Pentru mine, a fi sociabilă înseamnă să vorbesc cu tine despre lucruri dintr-astea.

Și dădu cu piciorul în niște castane care căzuseră pe trotuar.

- Sau despre ciudata alcătuire a lumii. E plăcut să stai în tovărășia altora. Dar nu cred că sociabilitatea înseamnă să aduni laolaltă niște oameni și să nu-i lași să vorbească. Tu ce crezi? O oră de televiziune, o oră de baschet, de baseball sau de alergări, o lecție de istorie sau de desen – la care copiem câte ceva -, pe urmă alte sporturi. Asta-i școala. Și știi, cei mai mulți elevi nu pun niciodată întrebări; stăm și înghițim o avalanșă de răspunsuri, după care trebuie să mai pierdem alte patru ore cu „educația prin film”. Ce fel de sociabilitate e asta? E ca și cum ai lua niște vase cu fundul spart și-ai turna apă-n ele printr-o

multime de pâlnii și-ai pretinde apoi că e vin. Ajungem atât de sleiți la capătul fiecărei zile, că nu mai suntem în stare de nimic altceva decât să mergem la culcare sau în vreun parc de distracții, ca să ne legăm de oameni, să spargem geamuri în Pavilionul Spărgătorului de geamuri sau să stricăm vreun automobil cu mingea aia grea de oțel, în Pavilionul Distrugătorului de automobile. Sau să ieșim cu mașina pe străzi și să gonim nebunește, încercând să vedem cât de mult ne putem apropia de stâlpii felinarelor sau de alte mașini, fără să le ciocnim. Au dreptate, cred, să-mi spună că-s nesociabilă și-așa mai departe. N-am niciun prieten, ceea ce dovedește, presupun ei, că sunt anormală. Dar toți cei pe care-i cunosc zbiară sau țopăie ca niște apucați sau se bat între ei. Ai băgat de seamă cât de brutali au devenit oamenii unii cu alții?

- Vorbești ca un om foarte bătrân.

- Câteodată sunt chiar antică. Mi-e frică de copiii de vârsta mea [...]. Oare-așa a fost întotdeauna?

Unchiul meu spune că nu. [...] Dar e foarte mult de atunci și pe vremea aceea lucrurile erau cu totul altfel. Oamenii credeau în răspundere, zice unchiu-miu. Știi, sunt o ființă responsabilă. Acum fac singură toate cumpărăturile și curățenia în casă. Dar cel mai mult îmi place să mă uit la oameni. Uneori merg cu metrour toată ziua și îi privesc și trag cu urechea. Încerc să ghicesc cine sunt, ce vor și unde se duc. Câteodată intru chiar în parcurile de distracții sau mă sui în câte un automobil cu reacție din cele care gonesc, la miezul nopții, la marginea orașului, fără ca poliția să se sinchisească de ele – automobilele sunt asigurate! Omul care-i asigurat cu zece mii de dolari trebuie să se considere fericit! Uneori mă furizez și trag cu urechea prin stațiile de metrou sau pe lângă automatele cu răcoritoare. Și știi ce se-ntâmplă?

- Ce anume?

- Oamenii nu vorbesc despre nimic.

- Nu se poate!

- Nu vorbesc despre nimic. Pomenesc doar de mașini, de haine sau de piscine și spun: ce grozav!

Atâta tot. Dar toți au același limbaj stereotip, nimeni nu spune ceva deosebit. Iar în cafele, mai tot timpul și-l petrec punând tonomatul cu glume să debiteze aceleași bancuri sau zgâindu-se la peretele muzical, pe care curg întruna imagini colorate abstracționiste, fără nicio noimă. Cât despre muzee, ce să mai vorbim! Ai intrat vreodată într-un muzeu? *Totul* este pictură abstractă, altceva nu mai găsești acolo. Unchiul meu spune că altădată era cu totul altfel. Pe vremuri, pictura avea câte un tâlc, ba chiar înfățișa *oameni*.

- Unchiul spune, unchiul spune... Unchiul ăsta al tău pare să fie om fără pereche!

- Chiar așa este, să știi. Acum trebuie să plec. La revedere, domnule Montag.

- La revedere.

traducere de Petre Solomon

A. (4 puncte: 1 punct pentru fiecare răspuns corect)

Scrie, pe foaia de concurs, litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. Fata crede că o frunză veștedă miroase a:

- a. mucegai;
- b. castane;
- c. scortişoară;
- d. liliac.

2. Clarisse mărturisește că-i place să colecționeze:

- a. frunze;
- b. castane;
- c. fluturi;
- d. flori presate.

3. Fata consideră că a fi sociabil înseamnă:

- a. a te simți în largul tău;
- b. a vorbi cu celălalt despre lucruri firești;
- c. a ști să apreciezi viața;
- d. a cunoaște pe cineva de mulți ani.

4. În muzee se găsesc:

- a. tablouri abstracte;
- b. portrete;
- c. schițe;
- d. peisaje.

B. (4 puncte: 0,5 p. pentru fiecare idee plasată corect)

Stabilește ordinea logică și temporală a următoarelor idei ale textului, apoi notează pe foaia de concurs doar cifrele corespunzătoare acestora, într-o casetă similară celei de mai jos:

--	--	--	--	--	--	--	--

- 1. Fata povestește ce treburi casnice face.
- 2. Montag explică de ce n-are copii.
- 3. Montag o vede pe fată croșetând.

4. Fata se plimbă prin ploaie.
5. Montag este ironic la adresa unchiului Clarissei.
6. Clarisse verifică dacă este îndrăgostită.
7. Montag izbucnește în râs.
8. Clarisse povestește despre școală.

C. (12 puncte: 3 puncte pentru răspunsul corect la fiecare dintre cerințe)

Răspunde, pe foaia de concurs, prin enunțuri, la fiecare din următoarele cerințe:

1. Precizează ce ar vrea să știe psihiatrul despre Clarisse.
2. Menționează trei „cadouri” lăsate de fată la poarta casei lui Montag.
3. Explică, în cel mult 6 rânduri, care este diferența dintre cele două maniere de a percepe sociabilitatea.
4. Prezintă, în cel mult 6 rânduri, semnificația din context a afirmației fetei: „Oamenii nu vorbesc despre nimic.”

D. (10 puncte)

Două persoane care au citit fragmentul dat din romanul lui Bradbury discută între ele:

- Clarisse e o persoană ciudată, ruptă de contextul social la care ar trebui să se adapteze.
- Ba dimpotrivă, eu o admir pe fată că reușește să se elibereze de constrângeri, trăind cu voluptate și conturându-și astfel individualitatea.

Redactează un text de cel mult 30 de rânduri în care să susții unul din punctele de vedere exprimate. În sprijinul opiniei tale vei avea în vedere formularea a două argumente.

SUBIECTUL al II-lea

20 de puncte

***Festivalul Național de Arte pentru Liceeni
Regulament poezie***

Înscrierea în concurs:

se face prin crearea unui cont de participant, accesând din meniu secțiunea **Înscriere** (chiar dacă ai mai concurat la LicArt în trecut, trebuie să-ți faci cont nou). Îți vei face un singur cont, indiferent la câte secțiuni și categorii dorești să concurezi. Completezi toate datele personale cerute (scrise cu diacritice!), după care, pentru a încheia procesul de realizare a contului, va trebui să înscrii un text. Din acel moment, vei avea dreptul să înscrii câte un text în fiecare din săptămânile următoare de concurs.

Greșeli care pot duce la descalificarea unei lucrări sau chiar la eliminarea din concurs:

⚠ înscrierea unui text care nu aparține concurentului (sau care conține părți copiate). Acesta va fi descalificat imediat din concurs, iar organizatorii își rezervă dreptul de a înștiința conducerea liceului și opinia publică despre tentativa de furt intelectual.

⚠ înscrierea unei creații care nu este scrisă cu diacritice, conține greșeli gramaticale sau cuvinte vulgare, triviale (...).

⚠ realizarea de conturi de concurent multiple.

Poeziile care nu respectă regulamentul vor fi descalificate și vor fi șterse de pe pagina de web, fără avertizare. Autorii lor pierd dreptul de a mai posta o poezie în săptămâna respectivă, la categoria respectivă. În cazuri extreme, organizatorii pot decide eliminarea unui licean din concurs!

Atenție! Organizatorii pot descalifica, fără preaviz, orice concurent care nu dă dovadă de bun-simț, respect și decență în comunicarea (prin orice mijloace) cu organizatorii sau cu ceilalți concurenți.

Desfășurarea concursului:

În fiecare săptămână (...), un concurent are dreptul să înscrie câte un text. La sfârșitul fiecărei săptămâni, toate creațiile sunt evaluate de un juriu condus de (...) coordonatorul LicArt, care va desemna semifinalistele.

Participanții pot primi bonusuri constând în posibilitatea de a înscrie mai multe creații, de exemplu:

- postarea unui anunț pe pagina de Facebook despre începerea LicArt sau că o poezie proprie e semifinalistă – o creație bonus;
- postarea de afișe în liceu – o creație bonus;
- organizarea unei prezentări despre LicArt în liceu – două creații bonus.

La sfârșitul perioadei de concurs, semifinalistele vor intra în jurizarea finală, pentru premiile I, II și III. Jurizarea va avea 3 etape:

- ⚠ desemnarea nominalizatelor (se va face de către juriul condus de Coordonatorul Festivalului);

▲ desemnarea finalistelor (se va face pe baza evaluării de către Marele Juriu a poeziilor nominalizate – cântărind 80% din nota finală - și a performanțelor din toată perioada de concurs - numărul semifinalistelor și al nominalizatorilor – cântărind 20% din nota finală);

▲ desemnarea câștigătoarelor (se va face pe baza evaluării finalistelor de către Marele Juriu – cântărind 80% din nota finală - și a performanțelor din toată perioada de concurs - numărul semifinalistelor, al nominalizatorilor și al finalistelor – cântărind 20% din nota finală). **Câștigătorii celor 3 premii de la secțiunea Poezie vor fi desemnați dintre acei finaliști care au avut cel puțin 3 creații semifinaliste în cele 12 săptămâni de concurs!**

Extrase din regulamentul **Festivalului Național de Arte pentru Liceeni**

A. (8 puncte: 2 puncte pentru fiecare răspuns corect)

Formulează, sub formă de enunțuri, răspunsuri la fiecare din următoarele cerințe, raportându-te la textul citat:

1. Notează două operații prealabile înscrierii unui text în concurs.
2. Precizează cui se adresează concursul și cum se desemnează semifinalistele.
3. Menționează două modalități prin care un participant își poate asigura dreptul de a înscrie în concurs două creații suplimentare.
4. Explică, în 6-8 rânduri, cum se realizează jurizarea și desemnarea câștigătorilor la finalul perioadei de concurs.

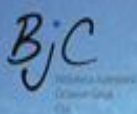
B. (12 puncte)

Consideri că participarea elevilor la festivaluri, concursuri și gale de poezie poate influența viziunea acestora asupra fenomenului poetic? Motivează-ți răspunsul, într-un text de cel mult 20 de rânduri.

SUBIECTUL al III-lea 10 puncte (câte 2 puncte pentru cerințele 1-3; 4 puncte pentru cerința 4)

Privește cu atenție imaginea, apoi răspunde la următoarele cerințe:

1. Precizează numele instituției care organizează concursul adresat elevilor și unde poate fi vizualizat regulamentul acestuia.
2. Menționează titlul și numărul ediției activității culturale dedicate *Zilei Internaționale a Poeziei*.
3. Explică semnificația registrului cromatic în care este realizat afișul.
4. Prezintă, în cel mult 10 rânduri, mesajul transmis prin intermediul afișului, valorificând imaginile și informațiile conținute de acesta.

Cu ocazia

Zilei Internaționale a Poeziei

sărbătorită în fiecare an la

21 martie,

Secția pentru Copii a Bibliotecii Județene „Octavian Goga” Cluj
organizează cea de-a VII-a ediție a **Concursului de poezie on-line**

Sunt așteptați să participe elevi cu vârste cuprinse între
8 și 18 ani

Lucrările se pot trimite pe adresa de e-mail:

copii@bjc.ro sau pot fi depuse la

Secția pentru copii de la sediul central al bibliotecii din

Calea Dorobanților, nr.104, până la data de

14 martie 2016

Regulamentul concursului este disponibil pe pagina

web a bibliotecii **www.bjc.ro** și pe blogul copiilor

<http://www.bjc.ro/serendipity/>

Informații suplimentare la telefon 0264595620

